

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714201861
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714201861.13

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v právnej veci žalobcov v rade 1/ F.. V. H., J.. XX.XX.XXXX, G. Č. XXX/X, XXX XX Y., v rade 2/ S.. S. P., J.. XX.XX.XXXX, G. S.. W. XXXX/X, XXX XX S., v rade 3/ G.. S. G., J.. XX.XX.XXXX, G. L.Á. XXXX/XX, XXX XX S., všetci žalobcovia právne zastúpení advokátskou kanceláriou KELLER & Partners, s.r.o., so sídlom Kukučínova 13, 921 01 Piešťany, IČO: 47 235 217 proti žalovaným v rade 1/ BENETRIX, n.o., so sídlom Priehradná 9A, 036 01 Martin, IČO: 37 983 725, v rade 2/ Z.. Q. G., G. Š. XX, XXX XX G., v rade 3/ J. Y., G. J. XX/a, XXX XX G., právne zastúpený Karkó, s.r.o., so sídlom Sad na Studničkách 1029/32, 010 01 Žilina, IČO: 50 158 121, v konaní o určenie, že funkcia žalobcu v 2/ rade a žalobcu v 3/ rade v správnej rade žalovaného v 1/ rade na základe vzdania sa funkcie vykonaného listom zo dňa 21.06.2012 nezanikla, a že funkcia žalovaného v 2/ rade a žalovaného v 3/ rade v správnej rade žalovaného v 1/ rade na základe rozhodnutia správnej rady zo dňa 22.06.2012 nevznikla, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že funkcia žalobcu v 2/ rade a žalobcu v 3/ rade v správnej rade žalovaného v 1/ rade na základe vzdania sa funkcie vykonaného listom zo dňa 21.06.2012 n e - z a n i k l a , a že funkcia žalovaného v 2/ rade a žalovaného v 3/ rade v správnej rade žalovaného v 1/ rade na základe rozhodnutia správnej rady zo dňa 22.06.2012 n e v z n i k l a .

II. O trovách konania súd rozhodne do 30-tich dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v rade 1/, 2/ a 3/ sa žalobou zo dňa 14.02.2014 doručenu Okresnému súdu Martin dňa 18.02.2014 domáhali určenia, že funkcia žalobcu v rade 2/ a žalobcu v rade 3/ v správnej rade žalovaného v rade 1/ na základe vzdania sa funkcie vykonaného listom zo dňa 21.06.2012 nezanikla, a že funkcia žalovaného v rade 2/ a žalovaného v rade 3/ v správnej žalovaného v rade 1/ na základe rozhodnutia správnej rady zo dňa 22.06.2012 nevznikla. Súčasne žalobcovia žiadali priznať trovy konania. Spolu s písomne podanou žalobou doručili súdu listinné dôkazy preukazujúce ich tvrdenia, a to : zápisnicu zo zasadnutia správnej rady zo dňa 22.06.2012, listy žalovanému v rade 1/, 2/ a 3/ zo dňa 21.01.2014, rozhodnutie Grand Bailiwa zo dňa 28.06.2013, otvorený list Rádovým sestram a bratom a Rozhodnutie GB RSJL SR zo dňa 01.07.2013, zápisnicu zo zasadnutia Veľkej Rady konanej dňa 03.09.2013, e-mail F.. L. Y. žalovanému v 2/ rade a žalovanému v 3/ rade zo dňa 10.09.2013, e-mail žalovaného v 3/ rade žalobcovi v 1/ rade zo dňa 02.11.2012 s prílohou, e-mail z kancelárie žalovaného v 2/ rade zo dňa 31.08.2012 s prílohami - návrhy darovacích zmlúv, e-mail žalobcu v 1/ rade žalovanému v 3/ rade zo dňa 27.02.2013 s prílohou, e-mail žalobcu v 1/ rade F.. L. Y. zo dňa 03.07.2013, e-mail žalobcu v 1/ rade žalovanému v 2/ rade zo dňa 19.07.2013, e-mail žalobcu v 1/ rade žalovanému v 3/ rade zo dňa 19.07.2013 a oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich záveru, že mohol byť spáchaný trestný čin.

2. Súd vykonal dokazovanie na pojednávaniach konaných dňa 22.09.2015, 10.03.2016, 10.05.2015 výsluchom účastníkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tak, ako boli predložené žalobcami a žalovanými a zisti nasledovný skutkový stav.

3. Žalovaný v rade 1/ v rokoch 2011 - 2013 realizoval projekt výstavby a prevádzky Domova sociálnych služieb Martin - Priekopa (ďalej len „DSS“). Projekt bol spolufinancovaný z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, pričom príspevok bol vo výške 2.943.911,86 Eur.

4. Žalobcovia v rade 1/, 2/, 3/ pri výstavbe očakávali aj tzv. neoprávnené náklady, ktoré sa nehradili z vyššie uvedeného príspevku, z toho dôvodu hľadali spoluinvestora, o čom má svedčiť stretnutie žalobcu v rade 1/ so žalovaným v rade 2/ začiatkom roka 2012 (žalovaným v rade 2/ nepopreté). Žalovaný v rade 2/ sa na stretnutí predstavil ako člen Rytierskeho a Špitálneho rádu sv. Lazára v Jeruzaleme (ďalej „Rád“), ktorý sa podieľa celosvetovo na rôznych humanitárnych projektoch. Následne žalovaného v rade 3/ predstavil ako kancelára Rádu. Podľa žalobcov žalovaní v 2/ a 3/ rade na osobných stretnutiach prezentovali schopnosť zabezpečiť potrebné financovanie z prostriedkov Rádu, neskôr už uvažovali o zabezpečení financovania DSS úverom z banky, avšak za podmienky, že VÚC Žilina nepristúpi k zazmluvneniu DSS, pokiaľ nebude relevantným spôsobom preukázané, že ide o aktivitu Rádu. To bol dôvod, ktorý presvedčil žalobcov v rade 1/,2/,3/, že pristúpili k ustanoveniu žalovaných v rade 2/ a 3/ za členov v správnej rade žalovaného v rade 1/, teda došlo k zmenám v personálnom zložení správnej rady žalovaného v rade 1/ dňa 21.06.2012.

5. Po ustanovení žalovaných v rade 2/ a 3/ do správnej rady žalovaného v rade 1/ títo uisťovali žalobcu v rade 1/, že rokovania s VÚC Žilina pokračujú. Žalobca v rade 1/ o ich tvrdeniach a snahe pomôcť dofinancovať DSS nepochyboval, keďže v priebehu roka 2012 obaja niekoľkokrát navštívili objekt výstavby DSS, kontrolovali priebeh výstavby a ubezpečovali žalobcu v rade 1/ ako aj dodávateľa stavby, že poskytnutie sľúbených finančných prostriedkov vo výške 600.000,- Eur Rádom je zabezpečené, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že žalovaní v 2/ a 3/ rade odsúhlasovali podobu tabule, ktorá mala byť umiestnená na budove DSS a navyiac mala obsahovať názov a erb Rádu.

6. Pri stretnutí žalobcu v rade 1/ s najvyšším predstaviteľom Rádu na Slovensku F. L. Y. a ďalšími členmi Rádu bolo naznačené, že konanie žalovaných v 2/ a 3/ rade nie je v súlade s platnými predpismi Rádu, preto sa žalobca v rade 1/ listom obrátil na F. L. H. Y. so žiadosťou o zaujatie stanoviska Rádu k prísľubu finančných prostriedkov. Výsledkom tohto listu bolo rozhodnutie F. L. Y. dňa 28.06.2013, ktorým zbavil žalovaného v rade 2/ funkcie justiciára a žalovanému v rade 3/ pozastavil výkon funkcie kancelára Rádu a zároveň žalovaným v rade 2/ a 3/ zakázal vystupovať v mene Rádu, prijímať v mene Rádu akékoľvek záväzky a používať meno Rádu pre akékoľvek projekty neodsúhlasené Rádom.

7. Potom ako sa ukázalo, že žalovaní v 2/ a 3/ rade nie sú riadnymi zástupcami Rádu v projekte DSS, a Rád sa dištancoval od všetkých ich aktivít, žalobca v rade 1/ ich požiadal, aby sa vzdali funkcie v správnej rade žalovaného v rade 1/, čo žalovaní v rade 2/ a 3/ odmietli resp. boli ochotní vzdať sa svojich funkcií iba v prospech predstaviteľov spoločnosti IBPS s.r.o., ktorá bola subdodávateľom stavebných prác na DSS, s čím žalobcovia v rade 1/,2/ a 3/ nesúhlasili.

8. Podľa žalobcov by k zmene v správnej rade žalovaného v rade 1/ nedošlo, ak by mali vedomosť o tom, že žalovaní v rade 2/ a 3/ nekonajú v mene Rádu ale len ako fyzické osoby, nakoľko nemali záujem o spoluprácu s osobami, za ktorými nestojí Rád.

9. Žalovaný v rade 3/ sa k žalobe vyjadril listom doručeným Okresnému súdu Martin dňa 20.10.2014, v ktorom uviedol, že žalobe nerozumie, odmieta ju v celom rozsahu. Ďalších pojednávaní sa žalovaný v rade 3/ nezúčastňoval, súd konal v jeho neprítomnosti.

10. Žalovaný v rade 2/ sa k žalobe vyjadril po prvýkrát až na pojednávaní dňa 10.03.2016 (pozn. 2 roky po podaní žaloby).

11. Na pojednávaní konanom dňa 22.09.2015 prítomní žalobcovia v rade 1/, 2/ a 3/ ako aj ich právny zástupca podrobne opísali skutkový stav tak ako v podanej žalobe s dôrazom na predložené listinné dôkazy

12. Právny zástupca žalovaného v rade 3/ uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhajú určenia, že funkcia žalobcu v rade 2/ a žalobcu v rade 3/ v správnej rade žalovaného v rade 1/ teda BENETRIXU

na základe vzdania sa funkcie vykonaného listom zo dňa 21.06.2012 nezanikla a funkcia žalovaného v rade 2/ a v rade 3/ v správnej rade žalovaného v 1/ rade BENETRIXU na základe rozhodnutia správnej rady zo dňa 22.06.2012 nevznikla. Takéhoto určenia sa žalobcovia domáhali z dôvodu, že žalovaný v rade 2/ a 3/ ich mali viesť do omylu, v dôsledku ktorého sa svojho členstva vzdali resp. v dôsledku ktorého hlasovali za ustanovenie žalovaných v rade 2/ a 3/ do funkcie členov správnej rady žalovaného v rade 1/ neziskovej organizácie BENETRIX. V podanej žalobe badať značný rozdiel medzi opisom neplatného právneho úkonu, ktorým v zmysle žaloby malo byť hlasovanie žalobcov ako členov správnej rady na zasadnutí dňa 22.06.2012 v petite vymedzenom v požadovanom určení, teda že funkcia žalovaného v rade 2/ a 3/ v správnej rade na základe nevznikla. Teda nejde už o hlasovanie žalobcov ale o rozhodnutie, teda výsledok hlasovania o platnosti uznesenia rozhodnutia správnej rady neziskovej organizácie, v dôsledku tvrdeného omylu pri hlasovaní žalobcov. Zákon o neziskových organizáciách v § 19 ods. 2 písm. g) spája vznik členstva v správnej rade v neziskovej organizácii s rozhodnutím v správnej rade ako orgánu neziskovej organizácie a nie so samotným hlasovaním členov správnej rady. Rovnakým postupom boli do správnej rady zvolení aj žalovaní v rade 2/ a 3/ K.. Y. a K.. G., ktorí boli za členov správnej rady BENETRIXU zvolení uznesením č. 3, ktoré prijala správna rada žalovaného v rade 1/ na svojom zasadnutí dňa 22.06.2012. Poukázal na to, že tak ako to vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, uznesenia orgánov či už neziskových organizácií alebo iných subjektov, nemajú charakter právnych úkonov, nakoľko orgány nemajú spôsobilosť na práva a povinnosti, hoci správnu radu tvoria členovia, ktorí sú fyzické osoby, títo majú samozrejme spôsobilosť, práva a povinnosti. Pri hlasovaní alebo pri vytváraní toho rozhodnutia v správnej rade toto nemá charakter právneho úkonu. Je to výsledok procesu tvorby kolektívnej vôle neziskovej organizácie. Je nepochybné, že z uznesenia správnej rady aj neziskovej organizácie vznikajú právne následky. Právne následky však vznikajú nielen z právnych úkonov ale aj z iných skutočností, s ktorými zákon spája následky. Uznesenie správnej rady neziskovej organizácie je takouto skutočnosťou. Ak by mala byť pravda to, čo tvrdia žalobcovia, tak uznesenie správnej rady by bolo vždy neplatné z dôvodu toho, že by ho prijal orgán, ktorý nemá spôsobilosť na právne úkony. V súvislosti s prvou časťou žalobného petitu teda, že funkcia žalobcu v rade 2/ a 3/ v správnej rade žalovaného, na základe vzdania sa funkcie vykonaného listom zo dňa 21.06.2012 nevznikla uviedol, že uvedené listy boli určené pre žalovaného v 1/ rade, teda pre neziskovú organizáciu BENETRIX. V tej súvislosti tiež poukázal na skutočnosť, že žalobcovia odôvodňujú právne svoju žalobu s poukazom na ustanovenie § 49a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočností, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť atď. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade by omyl musela vyvolať osoba, ktorej bol tento právny úkon adresovaný alebo určený, v tomto prípade žalovaný v rade 1/ teda BENETRIX. Žalobcovia však tvrdia vo svojej žalobe to, odôvodňujú tým, že do omylu ich dostali žalovaní v rade 2/ a 3/, teda fyzické osoby, ktoré v tom čase nemali s neziskovou organizáciou prakticky nič spoločné. Žalobca v rade 3/ sa dokonca na poslednom pojednávaní vyjadril, že svojej funkcie v správnej rade žalovaného v rade 1/ sa vzdal na podnet ostatných dvoch členov správnej rady teda p. H. a p. P.. Žalobca v rade 1/ p. H. odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu v tomto konaní od toho, že v omyle hlasoval za ustanovenie p. G. a p. Y. do funkcie členov správnej rady. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňovaný nárok resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Nakoľko p. H. nemá žiadne hmotnoprávne postavenie vo vzťahu k funkciám p. P., p. G. resp. p. G., p. Y. v správnej rade BENETRIXU, v tomto konaní nemôže byť aktívne vecne legitímovaný. Pán H. nemá hmotnoprávny nárok vo vzťahu k týmto funkciám, ani si žiadny takýto nárok uplatniť nemôže. Žalobca v rade 1/ nemá na ním požadovanom určení naliehavý právny záujem. Tento sa totiž v zmysle ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. riadi na konkrétny určovací petít a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou o vzdaní, určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcov právo alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Vzhľadom na to, akého určenia sa žalobcovia v konaní domáhajú je zrejmé, že žiadne právo p. H. nebude bez požadovaného určenia ohrozené a ani sa jeho postavenie nemôže stať neisté, nakoľko sa funkcie p. P., p. G. resp. G. a Y. v správnej rade priamo netýkajú a zároveň už ani nie je členom správnej rady BENETRIXU. Na žalobcami požadovanom určení nie je naliehavý právny záujem ani z dôvodu, že požadovaným rozsudkom by sa nevyriešil stav právnej neistoty a z toho dôvodu, zmeny v orgánoch žalovaného, ktoré nastali. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaného v rade 3/ by takéto rozhodnutie bolo navyše nevykonateľné a nezapisateľné registrovým úradom. Upravovalo by právne vzťahy za čias minulých, čo je v prípade určovacej žaloby neprípustné, pričom by boli dotknuté samozrejme aj práva tretích osôb nadobudnuté v dobrej viere. Z uvedeného je zrejmé, že na požadovanom určení by sa spor nevyriešil, iba by sa posunul do inej roviny a nedošlo by k úplnému odstráneniu sporu. Podľa názoru

právneho zástupcu žalovaného v rade 3/ žalobcovia v posudzovanom prípade nemajú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pričom už tento nedostatok predstavuje samostatný a prvoradý dôvod, pre ktorý žaloba nemôže obstať a ktorý sám o sebe bez ďalšieho vedie k jeho zamietnutiu. Na základe uvedeného mal za to, že žaloba je nedôvodná, žiadal ju zamietnuť a priznať trovy konania právneho zastúpenia.

13. Žalovaný v rade 3/ na pojednávaní konanom dňa 10.03.2016 poprel všetky tvrdenia uvedené v žalobe, ktoré boli súčasne podopreté aj predloženými listinnými dôkazmi. Zotrval vo svojej výpovedi na tom, že po celý čas boli žalobcovia v rade 1/, 2/ a 3/ informovaní o tom, že im žalovaný v rade 2/ a 3/ pomôžu zabezpečiť financovanie DSS, nie však pod hlavičkou Rádu ako celý čas tvrdili žalobcovia. Vo svojej výpovedi spochybnil svoje odvolanie z Rádu a po celý čas zotrval na tom, že financovanie DSS spolu so žalovaným v rade 2/ mali pomôcť zabezpečiť, nemalo ísť o ich vlastné finančné prostriedky.

14. Podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p., návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

15. V predmetnej veci ide o určovací petit, ktorým sa žalobcovia v 1/, 2/ a v 3/ rade určovacou žalobou v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia domáhajú odstránenia neistoty za daného nepriaznivého právneho stavu s cieľom zabezpečiť primeranú nápravu (ohľadom ustanovenia žalovaných v 2/ a v 3/ rade do funkcie členov správnej rady), a tým zabrániť prípadným budúcim sporom, ktoré by boli dôsledkom rozhodnutí správnej rady žalovaného v 1/ rade a právnych úkonov realizovaných na ich základe, tak ako uviedli v podanom návrhu žalobcovia. V zmysle ust. § 80 O.s.p. návrhom na začatie konania resp. žalobou je možné uplatniť, aby sa rozhodlo najmä: a) o osobnom stave, b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva a c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Určovací žaloba (ust. § 80 písm. c) O.s.p.) má preventívny charakter, t.j. jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu práva žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu určitého právneho vzťahu alebo práva. Jej uplatnenie je na mieste tam, kde s jej pomocou možno odstrániť stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu, pričom primeranú nápravu nie je možné dosiahnuť iným spôsobom, ako aj tam, kde určovací žaloba účinnejšie ako iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a kde s jej pomocou možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia sporov v budúcnosti. Toto poslanie určovacej žaloby je zároveň viazané na zákonnú požiadavku, a to existencie naliehavého právneho záujmu na ním navrhovanom určení. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti uvedenej žaloby, musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca, v tom ktorom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Tento naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou so zvoleným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu.

16. Žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade svojimi poskytnutými tvrdeniami a predloženými listinnými dôkazmi osvedčili, že vznik funkcií žalovaných v 2/ a v 3/ rade v správnej rade žalovaného v 1/ rade bol viazaný, resp. podmienený skutočnosťou nimi uvádzanou t.j. že títo reprezentujú Rytiersky a špitálny rád sv. Lazara z Jeruzalema (ďalej len „Rád“), ako aj skutočnosťou, že sú schopní z prostriedkov tohto Rádu (neskôr však už prostredníctvom úveru získaného na základe zazmluvnenia na VÚC Žilina) zabezpečiť spolufinancovanie projektu Domova sociálnych služieb Martin - Priekopa v celkovej výške 600.000,- Eur, pričom v nadväznosti na uplatnenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu (vzdanie sa funkcie žalobcov v 2/ a 3/ rade; hlasovanie žalobcov v 1/, v 2/ a v 3/ rade za žalovaných v 2/ a v 3/ rade) zo strany žalobcov (podaním zo dňa 21.01.2014 označeným ako „uplatnenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu“) a na skutočnosti vyplývajúcej z obsahu žaloby, ako aj ďalšie priložené listinné dôkazy v súvislosti so spornými zmenami v personálnom obsadení správnej rady, je podľa názoru súdu možné v danom prípade konštatovať, že žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade majú na nimi požadovanom určení naliehavý právny záujem (je tu daná existencia aktuálneho stavu objektívnej neistoty), a to najmä z dôvodu, že správna rada (v zmysle ust. § 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 213/1997 Z.z.) ako najvyšší orgán žalovaného v 1/ rade, t.j. neziskovej organizácie BENETRIX, n.o., so sídlom v Martine, prijíma najdôležitejšie rozhodnutia, pričom jej ďalšie rozhodovanie v jej aktuálnom zložení by mohlo mať v budúcnosti za následok vytváranie nežiaducich právnych stavov, ktoré by mohli viesť k ohrozeniu existencie a ďalšej činnosti, na realizáciu ktorej bola vyššie uvedená nezisková organizácia založená.

Na podporu v súvislosti s vyššie uvedeným názorom ohľadom existencie naliehavého právneho záujmu žalobcov v 1/, v 2/ a v 3/ rade dáva súd do pozornosti aj iné skutočnosti, ktoré tvoria obsah spisového materiálu, a to ďalšie zmeny v správnej rade žalovaného v 1/ rade, na ktoré poukázali žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade v podaní zo dňa 11.04.2014 (vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia) nachádzajúcim sa na č.l. 75 - 78 spisu, ktoré tvrdenia v ňom obsiahnuté je možné sčasti podložiť listinným dôkazom nachádzajúcim sa na č.l. 72 spisu označeným ako „Žiadosť o zaslanie uznesenia Okresného súdu Martin č. 11C/9/2014-50“, z ktorého je možné vyvodiť, že v správnej rade žalovaného v 1/ rade skutočne dochádza k ďalším zmenám, s ktorými sa žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade nestotožňujú.

17. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby (ďalej len „zákon č. 213/197 Z.z.“), správna rada je najvyšší orgán neziskovej organizácie. Prvých členov správnej rady vymenúva zakladateľ, ak nie je ustanovené v tomto zákone inak.

18. Podľa ust. § 19 ods. 2 zákona č. 213/1997 Z.z. správna rada najmä

- a) schvaľuje rozpočet neziskovej organizácie,
- b) schvaľuje ročnú účtovnú závierku a výročnú správu o činnosti a hospodárení (ďalej len „výročnú správu“)
- c) rozhoduje o použití zisku a úhrade strát vrátane určenia spôsobu ich vyporiadania najneskôr do skončenia nasledujúceho účtovného obdobia,
- d) rozhoduje o zrušení, zlúčení, splynutí alebo rozdelení neziskovej organizácie (§ 14),
- e) podáva návrhy na zmeny zapisovaných skutočností v registri,
- f) volí a odvoláva riaditeľa a určuje jeho plat, 7)
- g) volí a odvoláva členov správnej rady, ak štatút neustanovuje inak, a volí a odvoláva členov dozornej rady (revízora),
- h) schvaľuje právne úkony týkajúce sa nehnuteľného majetku,
- i) rozhoduje o zmenách v štatúte s výnimkou ustanovení, ktoré si zakladateľ vyhradil v zakladateľskej zmluve,
- j) rozhoduje o obmedzení práva riaditeľa konať v mene neziskovej organizácie.

19. Podľa ust. § 19 ods. 32 zákona č. 213/1997 Z.z., správna rada rozhoduje aj o ďalších skutočnostiach v rozsahu a za podmienok určených v štatúte.

20. Podľa ust. § 20 ods. 1 zákona č. 213/1997 Z.z., správna rada má najmenej troch členov. Členom správnej rady môže byť iba fyzická osoba, ktorá je spôsobilá na právne úkony a je bezúhonná. Členom správnej rady nemôže byť člen dozornej rady (revízor) a riaditeľ.

21. Podľa ust. § 21 ods. 4 zákona č. 213/1997 Z.z., na platné rozhodnutie správnej rady je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny jej členov, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa ust. § 22 zákona č. 213/1997 Z.z., členstvo v správnej rade zaniká

- a) uplynutím funkčného obdobia,
- b) odstúpením,
- c) odvolaním, ak člen správnej rady poruší ustanovenia tohto zákona alebo ak sa bey náležitého ospravedlnenia nezúčastní najmenej na troch po sebe idúcich riadne zvolaných zasadnutiach správnej rady, alebo prestane spĺňať podmienky podľa § 20,
- d) smrťou.

23. Z vyššie uvedených dôvodov pasívne legitimovanými osobami sú všetci žalovaní, nakoľko rozhodnutie o žalobe sa dotýka právnej sféry všetkých žalovaných. Zhodne aktívne legitimovaným na podanie žaloby je aj žalobca v rade 1/, nakoľko aj tento robil úkony smerujúce k ustanoveniu žalovaných v 2/ a v 3/ rade za členov správnej rady. Podaná žaloba podľa názoru súdu spĺňa procesný nástroj ochrany práv žalobcov v rade 1/, 2/, 3/, nakoľko relatívna neplatnosť pôsobí ex tunc, pričom v dôsledku relatívnej neplatnosti dochádza k zániku práv vzniknutých na základe neplatného úkonu resp. k obnoveniu práv osoby, ktorá ich na základe neplatného úkonu stratila.

24. Pokiaľ ide o hmotnoprávnu úpravu aplikovateľnú na daný prípad, v tejto súvislosti sa súd stotožňuje s názorom žalobcov v 1/, v 2/ a v 3/ rade, keď uviedli, že ...“právne postavenie neziskových organizácií upravuje zákon č. 219/1997 Z.z.(správne malo byť zákon č. 213/1997 Z.z.) o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby. Zákon však neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by upravovali platnosť rozhodnutí správnej rady a spôsob, akým je možné tieto rozhodnutia na súde zvrátiť v prípade, že trpia vadou.“ (č.l. 3 spisu). Zákon č. 213/1997 Z.z. osobitne neupravuje danú problematiku, resp. nezakotvuje ustanovenia upravujúce neplatnosť rozhodnutí správnej rady a nakoľko v danom prípade išlo o právne úkony v rovine špecifikovanej žalobcami v 1/, v 2/ a v 3/ rade, listom zo dňa 21.06.2012; hlasovanie žalobcov v 1/, v 2/ a v 3/ rade ako členov správnej rady za ustanovenie žalovaných v 2/ a 3/ rade do funkcie členov správnej rady, je potrebné pri otázke neplatnosti týchto právnych úkonov vychádzať zo všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Uvedené konanie je možné kvalifikovať ako (jednostranné) právne úkony, pretože ide o prejavy vôle smerujúce k vzniku, zmene alebo zániku tých práv, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú (ust. § 34 Občianskeho zákonníka).

25. Podľa ust. § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

26. Podľa ust. § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútkach nerobí právny úkon neplatným.

27. Ust. § 40a Občianskeho zákonníka upravuje prípady tzv. relatívnej neplatnosti právneho úkonu. Od absolútnej neplatnosti právneho úkonu sa odlišuje najmä tým, že jeho neplatnosť nenastáva priamo zo zákona, a že na ňu súd a ani iné štátne orgány neprihliadajú ex offo. Relatívna neplatnosť právneho úkonu vzniká len v taxatívne vymenovaných prípadoch a jedným z nich je o.i. aj situácia, kedy ide o právny úkon urobený v omyle ohľadne rozhodujúcej skutočnosti (ust. § 49a Občianskeho zákonníka). Podstata omylu spočíva v tom, že určitá osoba mala nesprávnu, resp. nedostatočnú predstavu o právnych účinkoch úkonu. Omyl vo vôle musí byť právne významný, t.j. má za následok neplatnosť právneho úkonu len vtedy, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre právny úkon rozhodujúca (podstatný omyl) a bez nej by k právnemu úkonu nedošlo, pričom súčasne osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela v čase právneho úkonu aspoň vedieť. Omyl je pri právnom úkone rozhodujúci, resp. podstatný, ak sa týka právneho dôvodu alebo inej skutočnosti, ktorá bola pre uskutočnenie právneho úkonu podľa prejavenej vôle rozhodujúca. Právne následky omylu sú teda spojené len s určitým kvalifikovaným (právne významným) omylom. Právne významný je omyl vtedy, ak je tento omyl skrytý, t.j. účastník konajúci v omyle o ňom nevie a druhý účastník tento omyl spôsobil priamo úmyselne. O omyl však pôjde aj vtedy, keď druhý účastník omyl vyvolal inak, napríklad neúmyselne, alebo o ňom musel vedieť. V takomto prípade omyl musí vychádzať zo skutočnosti, ktorá je pre uskutočnenie právneho úkonu rozhodujúca (musí ísť o omyl podstatný). Omyl je podstatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca (podstatná) a bez ktorej by k právnemu úkonu nedošlo a ďalej osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela v čase právneho úkonu aspoň vedieť. Ustanovenie § 49a Občianskeho zákonníka však nemožno vykladať tak, že na jeho základe je osoba, ktorá sa omylu dovoláva, zbavená povinnosti si sama, podľa okolností konkrétneho prípadu, zabezpečiť objektívne informácie o okolnostiach, ktoré považuje táto osoba za rozhodujúce pre uskutočnenie zamýšľaného právneho úkonu a bez príčiny sa vo svojom úsudku nechala mylne ovplyvniť prípadnými náznakmi riešenia zamýšľaného právneho úkonu.

28. Ako bolo už skôr uvedené žalobca v 2/ rade listom zo dňa 21.06.2012 (č.l. 103 spisu) a žalobca v 3/ rade listom zo dňa 21.06.2012 (č.l. 104 spisu) odstúpili dňa 30.06.2012 z funkcie členov správnej rady neziskovej organizácie BENETRIX, n.o., so sídlom v Martine (žalovaného v 1/ rade) a v nadväznosti

na túto skutočnosť boli žalovaní v 2/ a v 3/ rade ku dňu 01.07.2012 zvolení za členov správnej rady žalovaného v 1/ rade, a to na základe jednomyseľného hlasovania členov správnej rady (žalobcov v 1/, v 2/ a v 3/ rade), o čom svedčí aj Zápisnica zo zasadnutia správnej rady zo dňa 22.06.2012 (č.l. 7-8 spisu). Podľa tvrdení žalobcov v 1/, v 2/ a v 3/ rade mal omyl pri vyššie uvedených personálnych zmenách v správnej rade žalovaného v 1/ rade spočívať v nepravdivých vyjadreniach žalovaných v 2/ a v 3/ rade, resp. v ubezpečovaní z ich strany, že zastupujú aktivity Rádu, ako aj vo vyjadreniach, že sú schopní zabezpečiť dofinancovanie DSS z prostriedkov Rádu a neskôr z úveru na základe zazmluvnenia DSS na VÚC, z ktorého dôvodu bolo však potrebné vykonať zmeny a ustanoviť za členov správnej rady žalovaného v 1/ rade členov Rádu. Inak povedané, žalovaní v 2/ a v 3/ rade uviedli žalobcov do omylu z dôvodu poskytnutia nepravdivých informácií, resp. skutočností (nakoľko vystupovali v danom prípade len ako fyzické osoby, ktoré Rád nikdy oficiálne nezastupovali, zastupujúce iba svoje vlastné záujmy), ktoré boli pre uskutočnenie právnych úkonov týkajúcich sa zmien v správnej rade žalovaného v 1/ rade rozhodujúce.

29. Podľa listu zo dňa 21.01.2014 (č.l. 10-11 spisu) je preukázané, že žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade sa voči žalovaným v 2/ a v 3/ rade dovolali relatívnej neplatnosti právnych úkonov, a to právneho úkonu, ktorým sa žalobcovia v 2/ a v 3/ rade vzdali funkcie v správnej rade žalovaného v 1/ rade a zároveň právneho úkonu, ktorým žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade hlasovali za zvolenie žalovaných v 2/ a v 3/ rade do funkcie členov správnej rady žalovaného v 1/ rade. V písomnom úkone dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade poukázali, že žalovaní v 2/ a v 3/ rade nikdy oficiálne nezastupovali Rád, ako aj, že išlo len o ich súkromnú akciu, skrytú za autoritu Rádu, ktorá skutočnosť, podľa ich názoru vyplýva zo snahy žalovaných v 2/ a v 3/ rade o bezodplatný prevod majetku DSS z BENETRIX, n.o., so sídlom v Martine (žalovaného v 1/ rade) na občianske združenie GRAND BAILIWICK VOJENSKÉHO A HOSPITÁLNEHO RÁDU SV. LAZARA Z JERUZALEMA - KOMEDA BECKOV, so sídlom v Beckove (ovládaná žalovanými v 2/ a v 3/ rade), z rozhodnutí F.. L. Y. ako najvyššieho predstaviteľa Rádu na Slovensku, z rozhodnutia Veľkej Rady Rádu a tiež z ďalších dokumentov. Žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade v dovolaní sa relatívnej neplatnosti zároveň uviedli, že je nesporné, že žalovaní v 2/ a v 3/ rade uvádzali vtedajším predstaviteľom žalovaného v 1/ rade klamlivé informácie o povahe spolupráce na projekte DSS, pričom od počiatku nešlo o spoluprácu žalovaného v 1/ rade s Rádom, ako bolo žalovanými v 2/ a v 3/ rade prezentované, ale išlo len o ich súkromnú akciu ako fyzických osôb.

30. Vyššie uvedené skutočnosti a poskytnuté tvrdenia zo strany žalobcov v 1/, 2/ a 3/ rade je podľa názoru súdu možné vyvodiť aj z listinných dôkazov, a to najmä:

z Rozhodnutia Grand Bailiwa SR zo dňa 28. júna 2013, ktorým F.. L. Y. zbavil výkonu funkcie žalovaného v 3/ rade ako justiciára a pozastavil výkon funkcie žalovanému v 2/ rade ako kancelára a zakázal im vystupovať v mene Rádu pred inštitúciami, verejne činnými osobami, prijímať záväzky, používať meno Rádu pre akékoľvek projekty neodsúhlasené na základu podpisu Rádu (č.l. 17 spisu), z Otvoreného listu Rádovým sestrám a bratom a Rozhodnutia GB RSLJ SR zo dňa 01.júla 2013, v ktorom o.i. p. F.. L. Y. uviedol, že žalovaní v 2/ a v 3/ rade porušili postupy schválené Veľkou Radou a tiež, že všetky aktivity súvisiace s DSS Martin sú považované len za súkromnú aktivitu fyzických osôb (č.l. 18-19 spisu), zo Zápisnice zo zasadnutia Veľkej Rady konanej dňa 03. septembra 2013, obsahom ktorej bolo o.i. konštatovanie Veľkej Rady, že občianske združenia Grand Bailiwicku na Slovensku ovládajú len dve osoby (žalovaní v 2/ a v 3/ rade) a zároveň neodsúhlasenie požiadavky žalobcu v 1/ rade na dofinancovanie stavebných prác DSS Martin vo výške 600.000,- Eur, ktorú v mene Rádu prisľúbili žalovaní v 2/ a v 3/ rade (č.l. 20-22 spisu), ale aj z ďalších listinných dôkazov, mailovej komunikácie medzi žalobcom v 1/ rade a F.. L. Y. a medzi žalobcom v 1/ rade a žalovanými v 2/ a v 3/ rade, z predloženej zápisnice z výsluchu svedka v trestnom konaní zo dňa 01.10.2014 (č.l. 115 - 118 spisu), t.j. pána K. H. (bývalého spoločníka a konateľa obchodnej spoločnosti 3K group s.r.o., so sídlom v Žiline, ktorá bola dodávateľom projektu DSS), z ktorého výpovede je možné tiež vyvodiť záver, že žalovaní v 2/ a v 3/ rade ako členovia správnej rady žalovaného v 1/ rade vystupovali zároveň v pozícii zástupcov Rádu s vyjadreniami, že dokážu zabezpečiť chýbajúce prostriedky vo výške 600.000,- Eur na dofinancovanie vyššie uvedeného projektu.

31. V danom prípade išlo o omyl vyvolaný zo strany žalovaných v 2/ a v 3/ rade úmyselne tak ako to má na mysli ust. § 49a Občianskeho zákonníka. Inak povedané išlo o nesúlad medzi právnymi následkami,

ktoré žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade, t.j. účastníci právnych úkonov týkajúcich sa personálnych zmien v obsadení správnej rady žalovaného v 1/ rade, zamýšľali vykonať a medzi následkami, ktoré skutočne tento omyl vyvolal. Za daného dôkazného stavu, žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade, ktorí sa dovoľovali relatívnej neplatnosti, a to už skôr špecifikovaných právnych úkonov, uniesli svoje dôkazné bremeno na tvrdenia poskytnuté v súdnom konaní, keď uviedli, že tieto právne úkony, na základe ktorých došlo ku personálnym zmenám v správnej rade žalovaného v 1/ rade, urobili v omyle. Súd má za to, že bolo preukázané, že žalovaní v 2/, v 3/ rade žalobcom v 1/, v 2/ a v 3/ rade zámerne neuviedli všetky relevantné informácie (svoje skutočné postavenie v rámci projektu DSS, schopnosť zabezpečiť finančné prostriedky pre dofinancovanie projektu), pričom ani nebol zo strany žalovaných v 2/ a v 3/ rade preukázaný opak a títo v tejto súvislosti do toho času neposkytli žiadne adekvátne tvrdenia a na podporu týchto nepredložili žiadne relevantné dôkazy. Ak teda k prejavu vôle došlo v dôsledku omylu, je vôľa toho ktorého účastníka právneho úkonu vadná, pretože účastník má následne nesprávnu (nedostatočnú) predstavu o právnom úkone, pričom vada môže mať za následok neplatnosť právneho úkonu. Z vyššie uvedených skutočností, ako aj tých, ktoré vyplývajú z obsahu spisového materiálu, žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade vykonali právne úkony v omyle vychádzajúcim zo skutočnosti, ktorá bola pre uskutočnenie personálnych zmien v správnej rade žalovaného v 1/ rade rozhodujúca, pričom žalovaní v 2/ a v 3/ rade tento omyl vyvolali úmyselne, ktorý omyl spôsobuje v danom prípade neplatnosť právnych úkonov žalobcov týkajúcich sa zmien pri personálnom obsadení správnej rady žalovaného v 1/ rade.

32. V konaní bolo preukázané, že subjekty, ktoré sú neplatnými právnymi úkonmi dotknuté, sa dovoľovali neplatnosti týchto právnych úkonov (dôkaz list zo dňa 21.01.2014), pričom žalobcovia, ktorí sa neplatnosti dovoľovali, sami túto neplatnosť nespôsobili (§40a Občianskeho zákonníka) a bolo preukázané, že konajúce osoby, žalobcovia v 2/ a v 3/ rade pri úkone vzdania sa a žalobcovia v 1/, v 2/ a v 3/ rade pri úkone voľby urobili tieto úkony v omyle vychádzajúcim zo skutočnosti, ktoré žalobcovia opísali či už v žalobe alebo podrobne zdôvodnili na pojednávaniach a tieto skutočnosti boli pre uskutočnenie uvedených úkonov rozhodujúce, pričom žalovaní v 2/ a v 3/ rade tento omyl vyvolali tým, že prezentovali žalobcom nepravdivé informácie a tieto boli pre utváranie vôle žalobcov ako mýliacich sa účastníkov úkonu, ktorí robili právne úkony ako členovia správnej rady, ktorá je najvyšším orgánom žalovaného v 1/ rade podľa štatutára žalovaného ako právnickej osoby v zmysle ust. § 18 ods. 2 písm. a) Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 213/1997 Z.z. a má spôsobilosť mať práva a povinnosti v zmysle ust. § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

33. Súd nevykonal navrhované dokazovanie v zmysle návrhu žalovaných 1/ a 3/ prostredníctvom ich právneho zástupcu v podaní zo dňa 30. 3. 2016, nakoľko pre predmet konania (vychádzajúc z obsahu žaloby) nebolo podstatné preukazovať vedomosť Rádu o záštite nad projektom DSS Martin - Priekopa, podstatné bolo, čo žalovaní v rade 2/ a 3/ prezentovali žalovanému v rade 1/ v súvislosti s financovaním projektu (najskôr z prostriedkov Rádu, neskôr zazmluvnenie DSS na VÚC Žilina a práve toto zazmluvnenie podmieňovali aktivitami Rádu na uvedenom projekte - ako požiadavka VÚC, z ktorého dôvodu došlo k zmenám v personálnom zložení správnej rady žalovaného v 1/ rade (viď čl. II ods. 3 žaloby) - o tom mal vypovedať svedok M. V.. S ohľadom na uvedené nebolo podstatné vypočuť ani svedka F.. H. N. k rokovaniam o poskytnutí bankového úveru žalovanému v rade 1/, ktorý ako zamestnanec banky mal riešiť poskytnutie úveru pre financovanie projektu. Nebolo relevantné ani dokazovanie výsluchom svedka F.. I. X. k udalostiam ohľadom postupu žalovaného v rade 1/ pri oznámení zmeny členov správnej rady a dozornej rady žalovaného v rade 1/ po zvolení žalovaných v 2/ a 3/ rade za nových členov správnej rady žalovaného v rade 1/; z návrhu na toto dokazovanie nebolo zrejmé, aké relevantné skutočnosti pre predmet prejednávanej veci majú byť preukázané, pričom v zmysle § 120 ods. 1 druhá veta súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd teda nie je povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Práve pre rozhodnutie súdu o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná, je podstatné, aby účastník, ktorý navrhuje vykonať dôkaz, uviedol, ktorú konkrétnu tvrdenú skutočnosť má navrhovaný dôkaz preukázať, čo v danom prípade nebolo splnené.

34. K námietke žalovaných o nedostatku vecnej legitímácie a naliehavého právneho záujmu súd uvádza, že predpokladom úspešnosti určovacej žaloby podľa § 80 písm. c/ OSP je okrem existencie naliehavého právneho záujmu aj vecná legitímácia. Na podanie určovacej žaloby je vecne legitimovaný účastník právneho vzťahu či práva, o ktoré v určovacej žalobe ide a žalobca v rade 1/ je aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby, lebo bol účastníkom úkonov ustanovenia žalovaných v rade 2/ a 3/ do správnej rady žalovaného v rade 1/, rovnako žalobcovia v rade 2/ a 3/ a teda sú aktívne vecne legitimovaní na podanie tejto žaloby.

35. Naliehavý právny záujem súd skúma v každom štádiu konania. Žalobcovia nestratili naliehavý právny záujem na podaní tejto žaloby ani vo vzťahu ku skutočnosti, že žalovaný v rade 2/ už v súčasnosti (aj v čase vyhlásenia rozsudku, ktorý stav je rozhodujúci v zmysle § 154 ods. 1 OSP), a to s ohľadom na účinky relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktoré nastávajú ex tunc, t. j. ku dňu, kedy bol relatívne neplatný právny úkon urobený. Bez takéhoto určenia by funkcia žalovaných v rade 2/ a 3/ v správnej rade žalovaného v rade 1/ vznikla a trvala do doby ich odstúpenia a žalobcovia sa práve domáhajú určenia, že ich funkcia nevznikla. Naliehavý právny záujem je daný aj v súvislosti s určením, že funkcia žalobcov v rade 2/ a 3/ nezanikla, keď je potrebné s definitívnou platnosťou určiť aj časový moment trvania funkcie žalobcov v rade 2/ a 3/ a zánik funkcie žalovaných v rade 2/ a 3/, je teda potrebné aj z hľadiska časového definitívne ustáliť právny stav v správnej rade žalovaného v rade 1/.

36. K tvrdeniu žalovaných v rade 1/ a 3/, že rozhodnutie správnej rady neziskovej organizácie nemožno označiť za právny úkon, z ktorého dôvodu neprichádza do úvahy, aby takéto rozhodnutie bolo označené za relatívne neplatný právny úkon, súd uvádza, že je potrebné vychádzať z celého obsahu žaloby a petitu, z ktorej nesporne vyplýva, že žalobcovia žiadajú určiť za neplatné úkony členov správnej rady, žalobcov v rade 2/ a 3/ - vzdanie sa funkcie členov správnej rady žalovaného v rade 1/, ako aj úkonov hlasovania žalobcov pri ustanovení žalovaných v rade 2/ a 3/ do funkcie členov správnej rady z dôvodu relatívnej neplatnosti, ako tieto dôvody opisujú žalobcovia v žalobe.

37. Súd mal preukázať, že žalobcovia sa vzdali funkcie v dozornej rade žalovaného v rade 1/ v prospech vzniku tejto funkcie pre žalovaných v rade 2/ a 3/ z dôvodov, ako sú opísané v žalobe. Pre vyhodnotenie neplatnosti dotknutých právnych úkonov nemožno teda opomenúť to, na čom sa účastníci dohodli pred tým, ako urobili tieto úkony, že sa vzdajú funkcií členov správnej rady žalovaného v rade 1/ práve pre to, aby žalovaní v rade 2/ a 3/ boli zvolení za členov správnej rady. Práve pri tejto dohode boli uvedení do omylu žalovanými v rade 2/ a 3/ kvalifikovaným spôsobom v zmysle § 49a OZ. Práve obsah tejto dohody bol podmienkou urobenia napadnutých úkonov. Aj keď ustanovenie § 49a OZ sa týka omylu pri dvojstranných právnych úkonoch a nemožno ho priamo aplikovať na jednostranné právne úkony, súd uvádza, že cez dohodu, pri ktorej boli účastníci (žalobcovia) uvedení do omylu, je dôvodné aplikovať aj na žalobou dotknuté jednostranné právne úkony uvedené zákonné ustanovenie a tieto vyhodnotiť ako neplatné.

38. Pre úplnosť súd uvádza, že pri vykonaní dotknutých právnych úkonov bola podstatná vôľa žalobcov utvorená pri vyššie uvedenej dohode, pri ktorej žalovaní vyvolali omyl, keď uvádzali nepravdivé skutočnosti (viď žaloba), ktoré boli pre utváranie vôle žalobcov pri napadnutých právnych úkonoch rozhodujúce, potom aj pre vadnosť vôle žalobcov pri vykonaní predmetných právnych úkonoch je dôvodné aplikovať ustanovenie § 37 ods. 1 OZ, ktorý zakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu, na ktorú súd prihliada zo zákona, pri rovnakých skutkových okolnostiach, ako žalobcovia uvádzali pri relatívnej neplatnosti podľa § 49a OZ.

39. Nesporne však pri jednostrannom právnom úkone vzdania sa a hlasovania došlo k omylu, ako ho opísali žalobcovia v žalobe a súd tento žalobcami opísaný omyl posúdil ako vadnosť právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 OZ vo vôli, keď pre vôľu účastníkov uvedených právnych úkonov bol rozhodujúci aj omyl, ktorý vyvolali u žalobcov žalovaní v rade 2/ a 3/, t. j. že sa vzdávajú funkcie členov správnej rady pre žalovaných v rade 2/ a 3/ práve z dôvodov, ktoré boli obsahom dohody, ktorá týmto dotknutým úkonom predchádzala a vyvolala omyl - bez omylu vo vôli by žalobcovia uvedené úkony neurobili.

40. K rozsiahlej argumentácii žalovaných súd uvádza, že na základe zisteného skutkového stavu vykonaným dokazovaním súd sa vysporiadal s argumentáciou, ktorá bola rozhodná pre rozhodnutie vo veci, v súlade s § 157 ods. 2 OSP.

41. O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.